

Sag T-182/98

UPS Europe SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Statsstøtte — skrivelse fra Kommissionen til en klager — anfægtelig retsakt — afvisning«

Retterns kendelse (Femte Udvidede Afdeling) af 30. september 1999 II-2860

Sammendrag af kendelse

1. *Annullationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — retsakt, der kan anfægtes af ophavsmanden til en klage vedrørende statsstøtte — skrivelse fra Kommissionen til en klager om, at Kommissionen ikke vil iværksætte proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF) — ikke omfattet — afvisning*
(EF-traktaten, art. 93, stk. 2 (nu art. 88, stk. 2, EF), og art. 173 (efter ændring nu art. 230 EF))

2. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — begreb — akter, der fremkalder bindende retsvirkninger — foreløbig skrivelse til ophavsmanden til en klage vedrørende statsstøtte — ikke omfattet — afvisning (EF-traktaten, art. 93 (nu art. 88 EF) og art. 173 (efter ændring nu art. 230 EF))*

1. Adressaterne for beslutninger vedrørende statsstøtte, som Kommissionen træffer, er de berørte medlemsstater. Dette gælder også beslutninger af denne art vedrørende statslige foranstaltninger, der ifølge klageren er udtryk for statsstøtte i strid med traktaten, og hvoraf det fremgår, at Kommissionen ikke agter at iværksætte proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF), enten fordi den skønner, at de påtalte foranstaltninger ikke er udtryk for statsstøtte som forudsat i traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF), eller fordi den finder, at foranstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet. Når Kommissionen træffer sådanne beslutninger og i overensstemmelse med sin pligt til at udvise god forvaltningsskik giver klagerne meddelelse herom, er det den til den pågældende medlemsstat rettede beslutning, som en klager i givet fald må anfægte under et annullationssøgsmål, og ikke den skrivelse, hvorved klageren får meddelelse om beslutningen.

Selv om adressaten for en beslutning, hvorved undersøgelsen af en støtteforanstaltnings forenelighed med traktaten afsluttes, altid er den pågældende medlemsstat, kan en skrivelse til en

klager gengive indholdet af en sådan beslutning, selv om den ikke er sendt til den pågældende medlemsstat.

2. Der foreligger kun retsakter eller beslutninger, som kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173 (efter ændring nu artikel 230 EF), når foranstaltningerne har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling.

Desuden kan retsakter eller beslutninger, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig som afslutning på en intern procedure, principielt kun anfægtes, hvis det drejer sig om foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på denne procedure, modsat foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning.

En skrivelse, hvorved Kommissionen uden at foretage en bedømmelse af de faktiske omstændigheder i forhold til traktatens artikel 92 (efter ændring nu artikel 87 EF) meddeler ophavsmanden

til en klage vedrørende statsstøtte, dels at den ikke agter at iværksætte proceduren for undersøgelse af den pågældende statsstøtte i henhold til trakta-

tens artikel 93 (nu artikel 88 EF), dels at den ikke vil udelukke, »at [sagen] kan indeholde aspekter af statsstøtte«, har ingen retsvirkninger.